

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/12/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116010976
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6116010976.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 8. februára 2017 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 8. 12. 2016, sp. zn. 1T 87/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 8. 12. 2016, sp. zn. 1T 87/2016 vo výroku o treste, spôsobe zaradenia a uloženom protialkoholickom liečení.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný Z. Z. o d s u d z u j e podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. sa mu u k l a d á aj protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 8. 12. 2016, sp. zn. 1T 87/2016 bol obž. Z. Z. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že ako osoba, ktorá s mal. M. Z., nar. XX. X. XXXX od júla 2014 do júna 2016 žila v spoločnej domácnosti pod vplyvom alkoholických nápojov v presne nezistenom čase v období od marca 2016 do začiatku júna 2016 v K. K. v byte na ulici O. č. XX najmenej sedemkrát vykonal súlož s mal. M. Z., nar. XX. X. XXXX a tiež ju ohmatával, bozkával a olizoval jej prsníky i pohlavné orgány, ako aj v presne nezistenom čase v dňoch 22. Apríla 2016 a 23. Apríla 2016 v K. K. v časti M. na chate u P. dvakrát vykonal súlož s mal. M. Z., nar. XX. X. XXXX.

Bol mu za to uložený podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. za použitia ust. § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere štyri roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené aj ambulantné protialkoholické liečenie.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že poškodenú stranu Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnej právnej ochrany detí a sociálnej kurately

zastúpené M. J. so svojim nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces podľa § 288 ods. 1 Tr. por.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd zdôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním bol preukázaný skutkový stav v zhode s podanou obžalobou, pričom obžalovanému nebol ukladaný trest v zákonnej sadzbe, ale pod dolnú hranicu trestnej sadzby z dôvodu, že pri ukladaní trestu bol zohľadnený kritický postoj trestnej činnosti, ako aj tá skutočnosť, že obžalovaný nebol súdne trestaný za násilnú trestnú činnosť.

Proti rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor v zákonnej lehote, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil. Jeho odvolanie smerovalo čo do výroku o treste, pričom uložený trest považoval za neprimeraný, keď neboli splnené zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu. Poukazoval na ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého je možné uložiť trest pod dolnú hranicu len vtedy, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má sa za to, že by použitie trestnej sadzby bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. V odvolaní potom bližšie rozvádzal prečo nie sú splnené podmienky na uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Ako novú skutočnosť uviedol, že voči obžalovanému bolo vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť voči družke L. J., teda matke maloletej M. Z., pričom aj táto skutočnosť odôvodňuje nesprávny postup okresného súdu. Domáhal sa potom aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému trest v zákonnej sadzbe so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie a zistil v rozsudku jediné pochybenie a to uloženie trestu pod zákonnú hranicu trestnej sadzby.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny i trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na Z. Z. obžalobu dňa 4. 11. 2016 pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por., že je vinný a tak prvostupňový súd podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a nevykonal ďalšie dokazovanie ohľadom viny obžalovaného, ale len dokazovanie, ktoré sa týka trestu a prípadného ochranného opatrenia, náhrady škody.

Okresný súd konanie obžalovaného s prihliadnutím na prehlásenie obžalovaného príliehavo kvalifikoval ako pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., nakoľko obžalovaný vykonal súlož s osobou mladšou ako 15 rokov, takúto osobu iným spôsobom sexuálne zneužil a spáchal taký čin na chránenej osobe.

Pokiaľ ide o uložený trest, okresný súd sa nie dôsledne riadil zákonnými zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Trest u každého obžalovaného má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Nadbytočne postupoval okresný súd pri ukladaní trestu v zmysle § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák., keď trest u obžalovaného mimoriadne znížil, pričom poukázal len na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a ale bližšie nerozviedol v čom tieto okolnosti prípadu a pomery páchatel'a vidí. Pod okolnosťami prípadu treba rozumieť také okolnosti, ktoré výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov trestných činov a preto

odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Pomery páchatel'a sú navyše takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citelnejšie ako iní páchatelia a možno za ne považovať viac významných pohľadujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností.

Je však potrebné poukázať, ako to správne akcentuje okresný prokurátor, že obžalovaný bol doteraz 9-krát súdne trestaný, pričom bol už 3-krát vo výkone trestu. V spise sú pripojené odsúdenia obžalovaného a to trestným rozkazom samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica z 18. 3. 2009, sp. zn. 2T 24/2009, kedy bol obžalovanému uložený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 30 mesiacov, keď si neplnil vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére Q. Z.. Ďalej je pripojený trestný rozkaz samosudcu Okresného súdu Lučenec z 19. 5. 2009, sp. zn. 3T 104/2009, kedy bol obžalovaný odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov, keď si neplnil vyživovaciu povinnosť voči synovi N. Z.. Ďalej je pripojený trestný rozkaz samosudcu Okresného súdu Lučenec zo 4. 5. 2011, sp. zn. 3T 92/2011, kedy bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák., keď mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmiennečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keď si neplnil vyživovaciu povinnosť voči mal. synovi N. Z.. Nachádza sa tiež trestný rozkaz samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica z 9. 12. 2011, sp. zn. 5T 98/2011, keď bol obžalovaný odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., keď bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj trestný rozkaz samosudcu Okresného súdu Lučenec z 21. 9. 2015, sp. zn. 3T 158/2015, keď bol obžalovaný odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 16 mesiacov, keď si neplnil vyživovaciu povinnosť voči synovi N. Z..

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti má krajský súd za to, že nezistil žiadne okolnosti prípadu, ktoré by umožňovali postup okresného súdu a uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby ako to má na mysli ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. Ani pomery páchatel'a takéto postup neumožňovali.

Krajský súd sa stotožňuje s právnym názorom okresného prokurátora uvedený vo svojom odvolaní a rozhodol potom tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, v návaznosti na to v spôsobe zaradenia a uloženia protialkoholického liečenia a uložil obžalovanému trest podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. v zákonnej stanovenej sadzbe vo výmere 7 rokov nepodmiennečne. Prihliadol pritom na jednu pohľadujúcu okolnosť, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Musel však prihliadnuť aj na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. teda, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Nemohol však prihliadnuť k tej skutočnosti, že obžalovaný je stíhaný pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., pretože toto trestné stíhanie nie je právoplatne skončené.

Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, zaradil ho na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne obžalovanému bolo uložené aj ambulantné protialkoholické liečenie s prihliadnutím na znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva a farmácia - odvetvie psychiatria, sexuológ M.. B. Z..

Odvolanie okresného prokurátora bolo dôvodné, preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.